

Sygn. akt XV C 444/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku w XV Wydziale Cywilnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Weronika Klawonn

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Florian

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. M.

przeciwko Agencji(...)Spółce Akcyjnej

o zapłatę

1. oddala powództwo,

2. zasądza od powoda Z. M. na rzecz pozwanego Agencji(...)Spółki Akcyjnej kwotę 3600 zł. (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt **XV C 444/13**

UZASADNIENIE

Stanowiska stron

Stanowisko powoda Z. M.

Żądanie:

Pozwem z dnia 16 maja 2013 roku powód Z. M. wniósł o:

- zasądzenie od pozwanej Agencji (...) Spółki Akcyjnej w G. na swoją rzecz kwoty 191.415,06 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 22 marca 2011 roku tytułem dofinansowania należnego powodowi w związku z wykonaniem umowy z dnia 19 grudnia 2005 r. nr (...)o dofinansowanie Projektu - „(...)”,
- zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
- przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do niniejszego pozwu na okoliczności wskazane w treści pozwu,

Podstawa faktyczna żądania:

Zasadność roszczenia dochodzonego pozwem została już pośrednio potwierdzona w toku postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Północ, sygn. akt IC 1741/11. W toku tego postępowania, wszczętego

„na próbę” powód domagał się od pozwanej zapłaty części należności wynikającej z umowy. Sądy obu instancji potwierdziły zasadność roszczenia. W toku niniejszego postępowania powód domaga się zapłaty od pozwanej pozostałej części należności wynikającej z umowy.

Strony w dniu 19 grudnia 2005 roku zawarły umowę nr(...)o dofinansowanie Projektu - „(...)”. Następnie strony zawarły umowę o dofinansowanie inwestycji nr (...)obejmującą „(...)w S.”. Obie umowy dotyczyły odrębnych i niezwiązanych ze sobą inwestycji. Roszczenie objęte niniejszym postępowaniem dotyczy wykonania jedynie umowy z 2005 roku, której przedmiotem było dofinansowanie przez pozwaną inwestycji powoda, tj. wyposażenie pensjonatu do kwoty 203.065,62 zł. Generalnym wykonawcą inwestycji zostało Przedsiębiorstwo (...)Sp. z o.o. w G., które złożyło najkorzystniejszą ofertę – 500.000 zł.

Powód zrealizował inwestycję zgodnie ze złożonym wnioskiem oraz harmonogramem rzeczowo-finansowym. Kontrola realizacji projektu została przeprowadzona przez pozwaną dopiero w dniu 8 marca 2007 roku oraz 23 maja 2007 roku. Z przeprowadzonych przez pozwaną kontroli realizacji inwestycji sporządzono raport pokontrolny, w którym stwierdzono, że projekt jest realizowany przez powoda nieprawidłowo, co stanowić może podstawę do wypowiedzenia umowy. Wskazano na nieprawidłowości. Wartość zakwestionowanych wydatków wynosiła ok. 5% wartości projektu. Pismem z dnia 12 listopada powód został poinformowany o prawie do złożenia zastrzeżeń, uwag lub wyjaśnień do zapisów zawartych w raporcie pokontrolnym, co uczynił w dniu 23 listopada 2007 roku, wnosząc jednocześnie o ponowną weryfikację zgromadzonego materiału dowodowego. Wskazał na sprzeczność ustaleń ze stanem faktycznym, wyjaśnił okoliczności związane z zawarciem umowy z generalnym wykonawcą. Pozwana, nie czekając na zastrzeżenia i wyjaśnienia powoda, pismem z dnia 16 listopada 2007 roku wypowiedziała obie umowy o dofinansowanie.

W ocenie powoda wypowiedzenie jest całkowicie bezzasadne. Dążąc do polubownego rozwiązania sporu powód złożył zatem wniosek o zawiązanie pozwanej do próby ugodowej. Do zawarcia ugody nie doszło. Powód wystosował w dniu 14 marca 2011 roku przesądowe wezwanie do zapłaty, które mimo prawidłowego doręczenia pozostało bezskuteczne. W związku z powyższym powód złożył pozew do Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ. W sprawie prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku zasądzono kwotę żądania powoda.

W ocenie powoda, wypowiedzenie umowy zostało dokonane nieprawidłowo i było całkowicie bezzasadne. Zarzut braku urządzeń (kabin prysznicowych i lambrekinów) mógłby wystąpić w wypadku całkowitego braku elementów wyposażenia, a nie zastosowania urządzeń zamiennych, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Podczas kontroli przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej i pozwaną nie stwierdzono niewspółmiernie wysokich cen bądź zakupu towarów po terminie rzeczowej realizacji projektu. Umowa została wypowiedziana w nieprawidłowej formie albowiem wypowiedzenie dwóch różnych umów dokonano jednym pismem, nie różnicując, której z umów dotyczą poszczególne przesłanki wypowiedzenia. Obie umowy realizowane były na podstawie odrębnych wniosków o dofinansowanie. Powodowi nie jest znana treść „noty sygnalizacyjnej”, na którą powołuje się pozwana w wypowiedzeniu umów. Podstawy wypowiedzenia są zresztą sformułowane zbyt ogólnie, poprzez odwołanie do wniosków z protokołu kontroli oraz noty sygnalizacyjnej Urzędu Kontroli Skarbowej. Zarzut poświadczenia nieprawdy w treści przedłożonych do dofinansowania faktur jest zaskakujący, gdyż nie ma takich zarzutów wskazanych w dokumentach kontrolnych. Powód należycie współpracował z pozwanym przy wyjaśnianiu wszystkich bieżących sprawach wynikłych przy realizacji umowy.

Powód wskazał nadto, iż pozwana nieprawidłowo określiła podstawę wypowiedzenia umowy, która miałaby zastosowanie jedynie podczas bieżącej realizacji projektu, w fazie czynnej. Umowa przewiduje inne mechanizmy prawne, które mogłyby zostać ewentualnie zastosowane w przedmiotowej sytuacji. Środki zastosowane przez pozwaną okazały się całkowicie nieadekwatne albowiem w pierwszej kolejności powinna wezwać powoda do uzupełnienia lub złożenia dodatkowych wyjaśnień. Pozwana powinna każdorazowo dokonać analizy co do zastosowania konkretnego środka prawnego jako że wypowiedzenie jest środkiem ostatecznym.

Cel umowy został przez powoda osiągnięty. Fakt realizowania przez powoda celu umowy nie był dotychczas kwestionowany ani przez pozwaną ani przez Urząd Kontroli Skarbowej.

Powód dochodzi w niniejszym procesie reszty kwoty, która powinna zostać jemu przyznana (11.650,56 zł z kwoty 203.065,62 zł uzyskał w prawomocnym wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku), tj. 191.415,06 zł.

Stanowisko pozwanej Agencji (...)Spółki Akcyjnej w G.

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 sierpnia 2013 roku pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania w sprawie według norm przepisanych.

Pozwana uznała powództwo za nieuzasadnione. Rozwiązanie umowy w świetle uchybień stwierdzony w toku kontroli zarówno prowadzonej przez pozwanego jak również przez Urząd Kontroli Skarbowej w G. uzasadniały rozwiązanie obu umów dotyczących tego samego obiektu. W praktyce obiekt powoda, którego ukończenie było przedmiotem umowy nr (...)mógł być prawidłowo i zgodnie z umową eksploatowany dopiero po prawidłowym zrealizowaniu umowy nr(...). Umowa z 2006 roku była faktycznie dalszym etapem realizacji projektu objętego umową z 2005 roku. W wyniku kontroli ujawniono szereg nieprawidłowości. Przedstawione przez Urząd Kontroli Skarbowej uchybienia wskazują ewidentnie, iż nie został osiągnięty zasadniczy cel obu umów. Korzyści ekonomiczne przejął bowiem jedyny dostawca towarów i usług dla powoda –(...)Sp. z o.o. Stwierdzono, iż powód nie zastosował procedury uproszczonej wyłonienia wykonawcy a nadto wykonane prace były niezgodne z umową. Dokonanie wydatków bez zachowania obowiązujących procedur prowadziły do obowiązku zwrotu tego wydatku przez powoda. Tym samym powód nie może się domagać zapłaty kwot, które w wypadku ich wypłaty podlegałyby obowiązkowi zwrotu.

Umowa z wykonawcą obejmowała wybudowanie budynku „pod klucz”, zawiera jedynie cenę ryczałtową brutto. Brak w niej zapisów dotyczących wystawiania faktur obejmujących etapy czy też części dzieła. W konsekwencji przedstawione do rozliczenia faktury nie mogą być w żaden sposób zweryfikowane w zakresie zgodności z umową, czy wydatki były wydatkami kwalifikowanymi w rozumieniu umowy.

Ponadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia bowiem są związane z prowadzoną przez powoda działalnością gospodarczą i jako takie podlegają trzyletniemu terminowi przedawnienia. W ocenie pozwanego powód nie wskazał na przerwanie biegu przedawnienia. W szczególności powołana sprawa IC 1741/11 Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ nie prowadziła do przerwy biegu terminu przedawnienia dla kwoty nie objętej niniejszym sporem.

Ocena dowodów

W kontekście zgłoszonego zarzutu przedawnienia Sąd uznał, iż prowadzenie postępowania dowodowego celem weryfikacji okoliczności związanych z wykonaniem umowy i jej realizacją za nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Wobec powyższego Sąd oddalił wnioski:

- powoda o przeprowadzenie dowodów na okoliczności wskazane w pozwie, a w szczególności dowodów z zeznań świadka W. L., K. M., z przesłuchania stron,
- powoda o przeprowadzenie dowodu z pozostałych dokumentów załączonych do pozwu,
- pozwanego o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków E. S. i Ł. K.,
- pozwanego o przeprowadzenie dowodu z umowy z dnia 19 sierpnia 2005 roku łączącej powoda z (...)Sp. z o.o. znajdującej się w aktach sprawy IC 1741/11,

Sąd dopuścił i przeprowadził dowody z następujących dokumentów:

- wniosku o dofinansowanie projektu „(...)” (k. 21 i nast.),

- umowy o dofinansowanie nr (...) (k. 62-68),

- zaświadczenia o wpisie powoda do ewidencji działalności gospodarczej – nr REGON z dnia 28 lutego 2005 roku (k. 63,64),

na okoliczność ustalenia czy roszczenie związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej przez powoda, która była istotna z kontekście zgłoszonego zarzutu przedawnienia.

Sąd zapoznał się także z dokumentem w postaci protokołu posiedzenia Sądu datowanego na dzień 9 lutego 2010 r. w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej. K. 282.

Jak wynika z późniejszych ustaleń Sądu dokument ten zawiera błędną datę posiedzenia, które faktycznie odbyło się 9 lutego 2011 r. Sąd jednak za podstawę rozstrzygnięcia przyjął fałszywe dane zawarte w dokumencie, co czyni ustalenia Sądu w tym zakresie oczywiście nieprawdziwymi.

Podstawa faktyczna wyroku

Powód Z. M. zawarł 19 grudnia 2005 r. z pozwaną Agencją (...) umowę o dofinansowanie projektu „(...)”. Umowa ta została zawarta w ramach działalności gospodarczej powoda. Umowa została wypowiedziana przez pozwanego. Pozwany nie wypłacił części należności wynikającej z umowy.

Powód złożył wniosek o zawezwanie do próby ugodowej. Na posiedzeniu w dniu 9 lutego 2010 r. nie doszło do zawarcia ugody. (vide protokół posiedzenia k.282)

Podstawa prawna wyroku

Sąd uznał zarzut przedawnienia roszczenia za uzasadniony.

Roszczenie powoda jest związane z działalnością gospodarczą – projekt jest skierowany do mikro-przedsiębiorców a umowa łącząca strony dotyczyła przedsiębiorcy, rozwoju jego działalności w dziedzinie hotelarstwa (zgodnie z PKD wskazanym w zaświadczeniu o numerze REGON k. 69 oraz CEIDG k. 20).

Bieg przedawnienia został przerwany poprzez zawezwanie pozwanej do próby ugodowej w sprawie sygn. IV GCo 318/10. Wobec braku zgody wezwanego do zawarcia ugody w sprawie podczas posiedzenia Sądu w dniu 9 lutego 2010 roku od dnia 10 lutego 2010 roku bieg przedawnienia zaczął biec na nowo (art. 124 § 1 k.c.). Powództwo w niniejszej sprawie zostało wytoczone w maju 2013 roku, a więc po upływie trzech lat.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Mając to na uwadze pozwana skutecznie podniosła zarzut przedawnienia a zobowiązanie powoda stało się zobowiązaniem naturalnym, które nie może być egzekwowane w drodze przymusu, co wyklucza wydanie pozytywnego dla powoda wyroku.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie powód przegrał sprawę.

Pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika złożyła wniosek o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zgodnie z §6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. poz. 461 z 2013 roku) stawka minimalna dla wartości przedmiotu sporu powyżej 50.000 zł do 200.000 zł wynosi 3.600 zł. Taką kwotę zasądzono na rzecz pozwanej w punkcie II wyroku.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji.

Sąd stanowczo podkreśla, że na skutek weryfikacji dokumentu w postaci protokołu posiedzenia w sprawie zawezwania do próby ugodowej z związku z wnioskiem powoda o przywrócenie terminu do złożenia apelacji, ustalenia stanowiące podstawę faktyczną wyroku okazały się fałszywe.

Posiedzenie Sądu w sprawie o zawezwanie do roby ugodowej odbyło się **9 lutego 2011 r.** nie zaś 9 lutego 2010 r. . Wniosek o zawezwanie do próby ugodowej był bowiem złożony w październiku 2010 r. (k.188). Dlatego też bieg przedawnienia rozpoczął się na nowo od 9 lutego 2011r. i do dnia złożenia pozwu w niniejszej sprawie nie upłynął.

Orzeczenie zatem pozostaje sprzeczne z zasadą praworządności. Oparte jest na wadliwym dokumencie i to wydanym przez sąd. Uwzględnienie nieuzasadnionego zarzutu przedawnienia skutkowało zaniechaniem rozpoznania istoty sprawy.